

शनिबार बिहान मन्त्री चढेको को १ भ ६९९ नम्बरको मगर काठमाडौंको गाडी नरोकिई अगाडि बढेपछि गोदावरीमा जारी आक्रोशित स्थानीयले सडक अवरोध एमालेको विधान पारेका थिए । अर्धवेशनका लागि धाउते बालिकाको उपचारपछि त्यसबाट जाने डिस्चार्ज भएको र वार्तापछि सडक जाने क्रममा ललितपुरको खुलेको जिल्ला प्रहरी परिसर हरिसिद्धि दुर्घटना ललितपुरका प्रहरी वरिष्ठ भएको हो । उपरीक्षक श्याम अधिकारीले बताए ।

तिर मगरको गाडीले बालिकाको परिवार डेरा गरी बस्ने ललितका अशु मुमालाई आएको छ । उनकी आमा वैदेशिक थियो । तर, उनी रोजगारीमा छिन् ।

अभिब्यक्ति

तिमीले मन छुने कविता लेखेछौ!

• राकेश कार्की

मित्र
तिमीले त मन छुने कविता लेखेछौ
त्यो पहाडका नाझा नाझा डाँडाहरूमा
हरियो साल सल्लाका अम्ला अम्ला रूखहरू रोपेर
चुरे र महाभारतका खुइलिएका पाखाहरूमा
हरियाली वन जङ्गलले ढाकेर
रिंतिएको सिद्धिएको चारकोसे भाडीमा
बयर र भोलाका मुनाहरू उमारेर
पहिले हामी जन्मेको बेला जस्तो
हाम्रो देशको प्रकृति सजाएर
तिमीले मित्र
मन छुने कविता लेखेछौ
सललल बगिरहने भरनाहरू
ठाउँ-ठाउँमा पानी भर्न जाने ढुगेघाराहरू
साना-ठुला नदीनालामा दुआलो फर्काए
गैरीखेत र माथ्लो खेतसम्म पुर्‍याएका
कुलो कुलोबाट पटाएका पानी
धान र गहुँ रोप्दै रमाएका रोपारहरू
सबैलाई अक्षर अक्षरमा संगालेर
तिमीले मित्र
मन छुने कविता लेखेछौ

ती साधारण आनन्दमय गाउँघरहरू
सोभा सिधा र भोला गाउँलेहरू
हरेक दुःखमा भरपूर सहयोग
सुखमा उमंग र रमाइलो
हरेक बटुवालाई गाँस, बास र सत्कार
भेटे र बोलेपिच्छे मधुर वचन र मुस्कान
पुरै बस्ती नै आफ्नै परिवार जस्तो
साँचो आत्मीयता र माया छर्लङ्ग्याएर
तिमीले मित्र
मन छुने कविता लेखेछौ

मनको ऐना!

• गगन राई

म
हरेक दिन
मनको ऐना हेरेर
र
थाहा पाउँछु
म कस्तो छु
मनको ऐना हेरेर- थाहा पाउँछु
मैले बाचेको धरातल
जान्दछु
मेरो क्षमता र हैसियत
बुझ्दछु
म को हुँ।
मैले हेर्ने मनको ऐना
मेरो मनको कुनामै भुन्डिएको छ
र त
जब म विचलित हुन्छु
म त्यही मनको ऐना हेर्छु
जब उत्साहित हुन्छु
म त्यही मनको ऐना हेर्छु
जब म केही बोल्न खोज्छु
त्यही मनको ऐना हेर्छु
जब म केही लेख्न खोज्छु
त्यही मनको ऐना हेर्छु
जब म केही गर्न खोज्छु
त्यही मनको ऐना हेर्छु।
त्यही मनको ऐना हेरिसकेपछि
म आफूलाई
एक- सिकारु विद्यार्थी पाउँछु
एक- स्वाभिमानी नागरिक ठान्छु
एक- अपूर्ण मानव महसुस गर्छु
धर्तीको एक- पाहुना मान्छु
जो दुई दिन बिताएपछि बिदा हुनुपर्छ
अभै प्रस्ट भन्दा
म आफूलाई सत्य र स्पष्ट देख्छु
जसरी मेरो मनको ऐनामा मेरो चित्र स्पष्ट देखिन्छ
तर म
जो कोही स्पष्ट देखिन्न
किनकि
ती बोल्छन् एउटा र गर्छन् अर्को
ती ठान्छन् आफू सबैभन्दा जान्ने अरू नजान्ने
ती सोच्छन् आफू असल अरू खराब
र लाग्छ
तिनीहरूले मनको ऐना कहिल्यै हेर्दैनन्।

• महेश पौडेल

'शनिबार भेटौं'

अकस्मात आएको तिम्रो प्रस्तावले म घोल्लिएँ।

'हुन्छ' त मैले भनिरिँएँ। त्यस हप्ताभरि म सुत्न सकिनँ। र मैल नानाभाँती कुरा खेलाएँ।

हुन त, महिनौं फेसबुकको मेसेन्जरमा बोलेपछि तिमिले एकाएक सिमल डाउनलोड गर्न भन्यौं, त्यहाँ गोपनीयता हुन्छ भन्ने तिम्रो विश्वास, मैले त्यसै गरिदिँएँ, सिमल डाउनलोड भइसकेपछि तिम्रो एकाएक अजिब भयौं। अचानक तिम्रीलाई भविष्यको चिन्ताले पिरोल्यो तिम्रो प्रश्नप्रश्नले मेरो सिमलको बक्स नै भरियो। तिम्रा प्रश्नहरूले म घोल्लिएँ। खासमा ती प्रश्नहरू हामीसँगै सम्बन्धित थिए। हामीले एक युगजति कुरा गरिसकेका थियौं। डिजिटल माध्यमले।

एक जुगजति समय एकअर्कालाई दियो भिडियोमा। अब हामीलाई एकअर्काबीच आउने सुगन्धको महसुस गर्नु थियो। स्पर्शको अनुभव गर्नु थियो। प्रत्यक्ष तिम्रा गहिरा आँखालाई नियाल्नु थियो। तिमिले थिने कुराहरू भनेर पहिलो डेटका लागि मनाएका थियौं मलाई।

मलाई पुरूषको सानिध्य त्यति मन पर्दैनथियो। म डराउँथै। किनकिन तिमिसँग मैले सुरक्षित महसुस गर्न थालें। यसै पनि दर्जनौं पुरूषहरूसँग कुरा गरिन्थ्यो च्याटमा तर तिम्रो विशेष लागेको थियो। लामो समयसम्म च्याट त्यसपछि अडिओ र अनिममा भिडिओसम्म कुरा गरेपछि तिमिले बाकई मेरो फरक तारिफ गरेअँ। त्यसो त पहिलो केही घण्टाकै च्याटमा तिमिले दिएको भुट्टे

• विपेश राई

भदौरे दिन भरी पोरकै छा बाटामा हिँड्नेहरू भिजिरहेकै छन्। दयाक्सीमा आफ्नो डेरातर्फ हिँडेका एक दम्पतीको मन भने एकअर्काप्रति भिज्न सकिरहेको छैन। दुई वर्षपछि पूजा इजरायलबाट फर्केकी थिई। केवल आफ्नो देश र आफ्नो पति महेशलाई सम्भरे।

दयाक्सी भर्खर एयरपोर्ट गेटबाट बाहिर निस्केर गोशाला उकालो लाग्दै थियो। सहर रुभेकोले बाहिर हल्का चिस्यान थियो। सायद भित्र बसिरहेका दम्पतीबिच व्याप्त चिसोपनभन्दा कमा उनीहरू दुईबिचको अस्वाभाविक मौनता र असहजताले चालकलाई समेत घरीघरी रियर भ्यू मिररमा हेर्न बाध्य बनाइरहेको थियो।

पूजा महेशसँग कुरा गर्न सकिरहेकी थिइन्। ऊ महेशतिर प्रेमपूर्ण हेराइ हेर्छे। महेश भने

सही म मग्थ थिएँ।

खासमा भन्नेपर्दा म भित्रैदेखि हल्लिएकी थिएँ। तिमिले अन्य पुरूषले भैं 'तिम्रो आँखा कति राम्रो, ओठ कति राम्रो वा केश' यस्ता कुनै कुरा गरेनौं। यस्ता टाइपका कम्प्लिमेण्ट तिमिले दिएनौं। अधिकांश पुरूषले यस्तै दिने गर्थे तर तिमिले फरक दियो। गुडनाइट भन्नुअघि तिमिले आजको बार्तालापको निष्कर्ष निकाल्दै भन्यो 'तिमीभित्र त्यस्तो खास चिज रहेछ जो मेरो मुटुलाई हल्लाइदिने।'

त्यो खास चिज के रहेछ तिमिले भनेनौं। तिम्रीभित्र जो एउटा 'खास चिज' छ भन्ने शब्दले म रातभर सुत्न सकिनँ। दर्जनौं पुरूषले नदेखेको त्यो खास तिमिले कसरी देख्यौं? के देख्यौं? मन कुँडलियो मेरो। त्यो कुराले रातभर हलचल भएँ। भोलि कहिले होला र तिमिसँग कुरा गरौला भन्दै म तिम्रो मेसेन्जर चेक गर्न थालें, ५ घण्टाअघि, ६ घण्टा हुँदै ९ घण्टामा पुगेर तिम्रो अन भयो र मलाई गुड मर्निङ भन्यौं। त्यो दिनको गुडमर्निङ मेरो जीवनको हरदिन ताजा याद दिलाउँछ। यसरी सुरुआत भएको हाम्रो सम्बन्धको पहिलो डेट तिमिले मागेका थियौं।

तिमिसँग पहिलो डेट जाँदै गर्दा, तिम्रो तल बाटोमा लिन आइसकेका थियौं। त्यसदिन मैले अरू दिनभन्दा बढी समय आफ्नो श्रृंगारपटारमै बिताएँ। मैले आफ्नो ओठमा लगाएको लिपिपिष्टक चारचोटि परिवर्तन गरें। मैले आफ्नो र्दुँस तीन पटकसँग खोले अनि लगाएँ। मेरो कपाल र मेकअपमै मैले समय बिताएँ। मैले आँखामा गाजललाई हल्का तरिकाले कोतरे। तर ती मेकअपहरू गर्दैगर्दा मेरो दिमागमा यी कुराहरू नचलेका भने होइनन्।

पहिलो दिन तिमिले देख्दै गर्दा अन्त्य पनि देखियोस् भन्ने चाहन्थे त्यो के भने, जब तिमिले मलाई जीवन अन्तिम देख्नेछौ मेरो कपाल सेतै, पातलो र भर्नेको हुनेछ। मेरा अनुहारहरू चाउरिएर टारीखेतका गराजस्ता हुनेछन्। जहाँ कुलोकुलो भएर पानी घाँटीसम्म आइपुग्दोहोस्। म निरीह ढुब्ली पातली र बुढी हुनेछु र मैले आशा राखे पहिलो डेट जसरी

अन्तिम डेटसम्म तिमिले माया गरौला भन्ने।

पहिलो र अन्तिम डेटका बारेमा सोचें, अब बीचको समय सोच्नेछु।

बीचको समय।

मानौं, तिमिले बिबाह गर्नेछौ। त्यसपछि म तिम्रो अपार्टमेण्टमा सिफ्ट हुँला। हामी बेडमा पल्टेर नयाँनयाँ मुभिहरू हेर्नेछौं। तिम्रा मनपर्ने मुभि र मेरा मुभिहरू एउटै हुनेछन् भन्ने आशा राख्छु। तिम्रीलाई मनपर्ने खानाहरू म पकाइराख्छु। तिम्रो कामबाट आएपछि तिम्रीलाई एकपटक कसेर अँगालो मार्छु। तिम्रो थाकेर सोफामा बस्दै खुट्टा सानो टेबलको माथि राख्नेछौं, मैले थाकेको ठागरे तिम्रो गन्हाएको जुराफ खोलेर एक ठाउँमा जम्मा गरिदिनेछु।

शुक्रबारको दिन होला, तिम्रो र म दुबै बाथरूममा सँगै फ्रेस भएपछि तिमिले नाइट डिनरका लागि मलाई रेष्टुरेन्टमा लैजान्छौ। मन्द मोमबतीको उज्यालो, सुमधुर म्युजिक अनि तिम्रो र म केवल, हल्का रेड वाइन पिउँदै तिमिले मेरो ओठमा लाहछाप लगाउने छौ र हामीले डिनर सकेर घर आएपछि भोलिपल्ट बिहान १२ बजेसम्म हामी बेडबाट नउठौंला।

यस्तैयस्तै दिनहरू होलान्, शनिबार, कहिले हामी तिम्रो साथीकोमा लन्च वा डिनरमा जाऔंला। केही साथीलाई तिमिले फोन गरेर घरमा बोलाउँला उनीहरूका लागि म मिठा मिठा डिसहरू तयार गरिदिउँला। तिम्रीलाई थाहै छ म कामकाजी महिला हुन चाहन्नँ।

म तिम्रोको बच्चा जन्माउन चाहन्छु। जब बच्चा होला, र तिम्रो घर पुग्छो अब के होला सोचेको छौ? बच्चाले मलाई पछ्याउँछ। घर वरिपरि बच्चाको खेलौना जताततै छरिएको हुन्छ। घर अस्तब्यस्त हुन्छ। चुल्होका खाना चलाउन भ्याउँदिनँ। घर समालूँ कि बच्चा अनि तिम्रो, बच्चा कराउने, म कराउने र टिभीको कोलाहलपूर्ण वातावरणमा तिमिले ठान्नेछौ मैले तिम्रो केयर गरिनँ। तिम्रो मलाई भन्न थाल्नेछौ मैले तिम्रीलाई माया गरिनँ।

परिवर्तित व्यवहार !

निर्वाक् इयालबाहिर एकोहोरो हेरिरहेको छ। आज पूजा विदेशबाट फर्केकी छे तर ऊ एकलै आएको छैन। ऊसँगै, अफ भनौं ऊभित्रै उसले अरू कसैलाई पनि लिएर आएको छैन। छिन्छिन्मा महेश पूजाको बढ्दै गएको पेटतिर हेर्छ र एउटा उच्छ्वास फाल्छ।

'ब्रदर हामीलाई चाबहिलमै भर्नाईनू। पहिलाको लोकेसन क्यान्सल गरौं है,' अघि देखिको मुर्दा शान्ति महेशले भंग गछ। दयाक्सी चालकले पनि स्थितिको गम्भीरतालाई बुझेर केही नबोली सहमतिमा टाउको तलमाथि गछ।

सबै दयाक्सीबाट ओर्लिए। चालकले डिकी खोलेर पूजाको कालो सुटकेस निकाल्यो। महेशले भाडा दियो। दयाक्सी धुलो उडाउँदै त्यहाँबाट हुँदैकियो।

चाबहिलको गेस्ट हाउस। गेस्ट हाउस एउटा सानो रुमा महेश र पूजा बेडमा बसेर अधिकै शून्यतालाई निरन्तरता दिइरहेका छन्। नीलोपुल बस्ने महेशले आफ्नो पत्नीलाई दिउँसोको उज्यालोमै डेरा लान चाहिरहेको छैन। कारण पूजा हैन। उसमा देखिँदै गएको शारीरिक परिवर्तन हो।

'केही खाने हो?', महेशले नै कुराको गाँठो फुकाउँछ।

'अघि फ्लाइटमै खाएँ मैले। तपाईं खानु न,' पूजा बल्ल बोल्न पाउँछे। अनि मनमने थोरै हलुगो पनि हुन्छे।

आज एकअर्कासँग यसरी नापजोख गरेर बोल्नु पर्ला भनेर सायद यी दुवैले कहिले सोचेका थिएनन्। महेश चुपचाप कोठाबाट निस्केर तल फर्छ। पूजाले ऊ सिँटी फर्दै गरेको आहट सुनिरहन्छे र आफू पनि वर्तमानको खुडिक्लो भर्दै विगततिर पुग्छे।

दुई वर्षअघि महेश र पूजा एक नवदम्पती थिए। उनीहरू बिच प्रगाढ माया थियो। गर्नलाई सीमान्त कुराहरू थिए। तर दुवैसँग एउटा दिगो र भरपर्दो जागिर थिएन। पैसाको अभावले थिनीहरूको जीवनलाई निकै कष्टकर बनाइरहेको थियो। दुवैले एउटै कलेजबाट स्नातक गरेका थिए।

विए पास गरिसकेपछि दुवैले जागिरको लागि धेरै दौडधुप र कसरत गरे। पूजालाई पत्रकारितामा औधी रुचि भएकोले ब्याचलरमा

थाहा छ एकअर्काले एक अर्कालाई मार्नअघि हस्तक्षेप गर्नुपर्छ। तिमिले ममा हस्तक्षेप गर्नेछौ र मैले तिम्रीमा। म दिनको बारेमा सोध्छु आजको दिन कसरी बित्यो? तिमिले भन्नेछौ म पछि भन्छु। र अन्त्यमा सुत्नका लागि हामी जान्छौं। म तिम्रीलाई बोलाउँछु तिम्रो ल्यापटपमा बसिराख्नेछौं। म बच्चा सुताउन जानेछु अनि हामी यसरी बेग्लाबेग्लै एकलै सुत्नेछौं। यो हुनैपर्छ तर म यो चाहन्नँ।

हाम्रा दिनहरू निर्धारित हुनेछन्। हाम्रा आवश्यकताहरू बढ्नेछन्। बच्चाको रेखदेख, स्कुल, फिस आदि इत्यादिमा कुनैकुनै दिन तिम्रीलाई दिक्क लाग्दो हो। हामीसँग फिल्म हेर्ने समय हुने छैन। हामी डेटमा जान सक्दैनौं। हाम्रा प्रत्येक क्षणहरू बहुमूल्य हुनेछन्। बच्चाले तिम्रीलाई बाबा भन्दै नछोड्दो। तिम्रीसँग भृगुण्डो हो। तिम्रीलाई दिग्दार लाग्दो हो। तिम्रीभित्र कताकता अपुरो अधुरो नारीभोगको तुष्णा रहँदो हो। यी सबै कुरा एउटा पुरूषले सहनै पर्छ। यो जीवन, यी बच्चा हामीले चाहकै जीवन हुनसक्छ। मैले बुझिदिनेछु।

एकदिन ठिक हुनेछ भन्ने चक्कमा हामी अव्यवस्थित हुनेछौं र बच्चा ठूलो भैसकेपछि ऊ आफ्नो छुट्टै दुनियाँ बनाउँला। तिम्रो बुढो होला। तिम्रो शरीरभरी कोलोस्टोरल, प्रेसर र सुगरले भरिएको हुनसक्छ। भगवान सम्भरेर भन्छु यस्तो नहोस्, भैदियो भने, तिम्रो हिँडडुल गर्न कम गर्नेछौ। घरमै बस्नेछौ। शरीर दर्दले भरिनेछ। तालु खुइलिनेछ। कपाल सेतै हुनेछ। मेरो पनि तिम्रोजस्तै हालत हुनेछ।

हामीले सुप बाहेक अरू खान सक्दैनौं, हामीले एक अर्काका आँखामा हेरेर जीवन मृत्यु कुनैछैन, प्रिय, मेरो पहिलो प्रेमको पहिलो डेट, बल्ल त्यतिबेला मैले तिम्रीलाई फेरि प्रेम गर्नेछु। म तिम्रो प्रेमको अपेक्षा गर्नेछु। हामी फेरि प्रेममा पर्नेछौं। प्रिय श्रीमान्, मसँग फेरि प्रेममा पर्नुहोस् म यही चाहन्छु।

म त्यतिबेला एनिमेटेड चलचित्रको पात्र जस्तो देखिन्छु। मैले जबजर्जस्ती लिपिप्टक लगाएर तिम्रीसँग हिँड्दा गल्लीका अन्य

तरुनीहरूले मलाई गिज्याउँलान्। म तिम्रो हात समातेर हिँड्दा युवाहरूले हामीलाई कस्तो नकचचरो नकचचरी भन्लान्। रेष्टुरेण्टमा खँदै गर्दा तिमिले अंगालीला वा मैले तिम्रीलाई खुवाउँला तिमिले मलाई त्यतिबेला हाम्रो प्रेम हेर्न अरूलाई गाह्रो होला। जब हामीले एकअर्काको सहाराले उठौंला उनीहरूलाई हाम्रो प्रेम हेर्न गाह्रो होला।

जब हामी घर पुग्छौं म हतारहतार बाथरूममा पुगेर लिपिप्टकहरू पुर्छ्नेछु। हामी सोफामा अंगालीला, तिम्रा खुट्टा नजानेर म माथि चढेको होला। एक तरिकाबाट अडेसलाग्दा लाग्दा अर्कोतिर ढल्कन खोज्दा मेरो आडमा टाउको परेको बखत उनीहरूलाई लज्जित अनुभव होला।

जब घरमा सबै जना सुतिसकेका हुनेछन्। हामीलाई निन्द्रा नलागेर हामी आआफ्नो बेडमा ढल्कदै गर्दा, हाइहाइले अरूलाई डिस्टर्ब हुन सकला। मसँग तिम्रीलाई देखाउने र दिने सपना हुनेछैनन् र तिम्रीसँग लिने र दिने सामर्थ्य हुने छैन। म हिम्मत गुमाएकी हुन सक्छु। त्यतिबेला तिम्रो मेरो सर्वस्व हुनेछौ। देवता तुल्या यी सबै कुराको लागि म तिम्रीप्रति आभारी हुनेछु। सकुनसाथ मैले आफ्नो जीवनको अन्तिम सास तिम्रो काखमा फेर्न पाएँ भने त्यो भन्दा सौभाग्य मेरो केही हुने छैन।

मैले विश्राम लिँदै गर्दा, म एउटा उत्तम पत्नी, उत्तम आमा र उत्तम साथी साथै, धैर्यवान, दयालु र निश्चार्थ नारी भएर यस संसारबाट बिदा लिनेछु। र मैले तिम्रीलाई पनि यसरी जान्ने छु। धर्तीमा, मैले चिनेको एउटा असल गाई, एउटा परिश्रमी पुरूष, निश्चार्थ माया गर्ने मान्छे, देवतुल्य मेरो श्रीमान्। म तिम्रीबाहेक अरूसँग जीवन बिताउने कल्पना गर्ने छैन। म तिम्रीलाई यो थाहा दिन चाहन्छु कि मैले तिम्रीलाई पहिलो माया गरें।

म आज पहिलो डेटमा जाँदैछु। मैले ऐनामा फेरि हेर्ने सबै ठिकै छ। ब्याग हातमा लिएँ, ढोका लगाएँ। मलाई थाहा छ तिम्रो तल आएर कुरिरहेका छौ। म आज पहिलो डेटमा जाँदैछु।

एक पटक नेपाल प्रहरीमा इन्स्पेक्टरको लागि पनि भर्नाइसकेको थियो। लिखित, शारीरिक, अन्तर्वार्ता, सहनशीलता सबै परीक्षामा उकृष्ट नतिजा ल्याउँदा ल्याउँदै पनि महेश राजनीतिक सिफारिस र शक्तिशाली पहुँचको जाँतोमा धुन जसरी पिसियो।

मेरिट लिस्टमा आफ्नो नाम आँखा नचिम्ल्ती तीन पटकसम्म खोज्दा पनि नभेटेपछि महेशले आफ्नो फोनलाई भित्तामा फटारो हान्यो। मनमनै देशको भ्रष्ट व्यवस्थालाई आमाचकारी गाली गच्यो। अनि सिरकले सिरदेखि पैताला छोपेर सुतिरह्यो। तर सधैं सुतिराखेर उसलाई ओझ्यानमै कसैले केही टक्राउने वाला थिएनन्।

उदुनु पर्ने त थियो नै। अरू जागिर नखोजी अर्को विकल्प पनि थिएन। किनकि अब ऊ पहिला जस्तो एकलै पनि त थिएन। गाउँमा भएका बुवाआमासँग अलिअलि खर्च पठाइ माग्दै महेशले जेनतेन काठमाडौँमा पूजासँग रुक्खा सुक्खा जीविका चलाइरहेको थियो। आफू सबल र सक्षम छोरो भएर पनि प्रत्येक पटक घरकारहरूसँग पैसाको लागि हात पसर्दा उसलाई मनको भित्री तहसम्म लाज र

❖ बाँकी तैस्रो पृष्ठमा

- आज सुन्दर पहिरनले व्यक्तित्वमा निखारता ल्याउनेछ। जोशजोगर र हिम्मत पनि कला र गत्ताको प्रभाव बढ्नेछ। वैदेशिक कार्य पनि अघि बढ्नेछ।
- सामाजिक क्षेत्रमा सफलता भिन्नेछ। गरेका कामबाट धेरैलाई फाइदा पुग्न सक्छ।